

Дора Габе

ПИСМО

Писмото е най-голямата радост. Не знаеш какво има в него и умираш от нетърпение да го отвориш. А като го прочете така, вече знаеш, че баба ще дойде на гости от Лясковец. А то значи: пълна кошница с черешки, пресни наденички (много обичам наденички), баница и сушени сливи с орехи вътре. То значи още: приказчици. Ох, бабините приказчици! Нямаме търпение да си легнем рано, баба да седне до леглото и да разправя. Само малкото ми братче, като каже: „Знам тази приказка“ – и заспива. И аз я знам. Слушала съм я от мама и от леля и пак не мога да се наситя на „Житената питка“. Колко пъти баба я разправя, все си променя гласа, сякаш друга приказка разказва. А най-обичам, когато баба сбърка и аз я поправам!

Сега писмо на баба, че я чакаме с нетърпение. А през лятото ние ще ѝ отидем на гости.

Колко ще се радва баба на писмото!

КРАЙ

© Дора Габе

Набиране: moosehead, 2009

Издание:

Празничен календар на българчето

ИК „Парнас“, Русе

Текст и съставителство: Надя Петрова, Пламен Абаджиев

Художник: Огнян Балканджиев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12394>]